

Dođal Afetlerim

– tarik-torun · 20 Ekim 2009

İçimde volkan kaynar, gözlerimden lav akar,
Hafife alma sakın, depremim seni yıkar.

Duygularım sel olur, kelimelerden taşar,
Doldurur yürekleri, sevda çavlanı coşar.

Hasretim kuraklaşır, çölleşir seni yakar.
Vuslatın yelleriyle, ıssız vahaya bakar.

Sinirlerim heyelan, elem dađında kayar.
Vadilerim akseder, sağır sultanlar duyar.

Çilelerim erozyon, yılları aşındırır.
Asit yağmuru olup, yüzümü kaşındırır.

Hüzünlerim göktaş, gelip dünyaya düşer,
Afrika sıcakımla, kurumuş çöller pişer.

Feryatlarım fırtına nice çatılar uçar.
Gözlerimde şimşekler, kızıl nehirler kaçar.

Çığlıklarım çığlaşır, patika yolu keser.
Nefesim hortumlaşıp, helezonlaşıp eser.

Kalbim orman yangını, ateş-i aşka yanar,
Dilim kaya düşmesi, gidip kalpsize konar,

Hayalim tsunami, okyanuslarda oynar.
Kırılırsa fay hattım, fişkirir ruhum kaynar.

Gözyaşlarım sağanak, kurak toprağa iner,
Haykırışım kasırğa, gidip dağlara siner,

Ümitlerim üstüne, muson yağmuru yağar,
Biçare canlıları, felaketlere boğar.

Yalnızlıđım sođuktur, dűşüncelerim donar.
Afetler dünyasında, yaralar derin kanar.

Aşk iklimim değişse, gönöl coğrafyam solar.
Rüyalarım kararır, gam kervanım dolar.

Çevrem sorun olursa, yaşam kaynağım kurur.
Küresel ısınmayla, yüreğime yas vurur.

Dualarım ilkbahar, Anadolu'ya çöker,
Tüm dođal afetlerim sabır tohumu eker.

20.10.2009/ANKARA

Tarık TORUN